

W Sejmie o scalaniu i wymianie gruntów

W czerwcu odbyły się dwa posiedzenia podkomisji nadzwyczajnej do rozpatrzenia poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o scalaniu i wymianie gruntów. Na pierwszym z nich (13 czerwca) posłowie wysłuchali uzasadnienia posła Józefa Rackiego do projektu nowelizacji. Stwierdził on m.in., że brak jest przepisów umożliwiających skuteczne prowadzenie prac scaleniowych z urzędu w przypadkach, gdy działania różnych inwestorów powodują znaczącą ingerencję w rolniczą przestrzeń produkcyjną (np. utrudnienia związane z dotarciem do gruntu). Proponowane jest więc wprowadzenie w tym akcie prawnym pojęcia „inwestora”. Nowelizacja pozwoli też na zapewnienie środków finansowych niezbędnych do realizacji prac scaleniowych oraz zagospodarowania poscaleniowego. Zgodnie z sugerowanymi zapisami koszty tego rodzaju pokrywałby każdy z inwestorów, którego działalność powoduje, że ukształtowanie rozłogów gruntów gospodarstw rolnych zostało lub zostanie znacznie pogorszone. Ponadto proponowane zmiany w ustawie mają na celu usprawnienie prac scaleniowo-wymiennych poprzez:

- dopuszczenie możliwości ustalania przebiegu granic w terenach zabudowanych;
- ustanowienie wojewody organem wyższego stopnia w stosunku do starosty;
- czytelne określenie zasady ekwiwalentności gruntów stosowanej w scalaniu gruntów;
- umożliwienie wydzielania gruntów m.in. na cele miejscowej użyteczności publicznej z gruntów będących w dyspozycji ANR, a także z gruntów uczestników scalenia;
- ograniczenie czasowe stosowania trybów nadzwyczajnych określonych w kpa w odniesieniu do ostatecznych decyzji wydanych w sprawach scaleń lub wymian gruntów.

Z kolei na posiedzeniu 19 czerwca strona rządowa zaproponowała m.in. nowe brzmienie definicji inwestora (to podmiot realizujący lub zamierzający realizować inwestycję celu publicznego na obszarze scalenia). W artykule dotyczącym wykorzystania gruntów ANR na cele publiczne związane z pracami scaleniowo-wymiennymi zaproponowano dodanie zapisu mówiącego o wykorzystaniu na ten cel również gruntów należących do gmin. Wątpliwości wzbudziła natomiast propozycja zapisu o przejęciu przez wojewodów od samorządowych kolegów odwo-

Fot. Sejm RP

ławczych dotychczasowych postępowań odwoławczych związanych ze scalaniem i wymianą gruntów. Ostatecznie rozwiął je przedstawiciel Biura Legislacyjnego Sejmu, stwierdzając, że takie rozwiązania w przypadku wykonywania przez JST zadań

zleconych z zakresu administracji rządowej (a z taką sytuacją mamy do czynienia w ustawie o scalaniu...) przewiduje wprost ustawa o administracji rządowej w województwie (art. 2 i 7).

Podkomisja przyjęła zapisy projektu z zaproponowanymi zmianami. Na tej podstawie przygotowane zostanie sprawozdanie dla dwóch połączonych sejmowych komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej, które zajmują się projektem. Przypomnijmy, że wpłynął on do Sejmu 3 września 2012 r., 22 października skierowano go do 1. czytania w komisjach, a 21 marca ukonstytuowała się podkomisja nadzwyczajna, której przewodniczy poseł Artur Dunin (z wykształcenia geodeta podobnie jak poseł Racki).

Anna Wardziak

Nowy odpowiedzialny za geodezję

Stanisław Huskowski zastąpił Włodzimierza Karpińskiego na stanowisku sekretarza stanu odpowiedzialnego za geodezję w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji. Od 6 czerwca sprawuje on nadzór nad głównym geodetą kraju oraz Instytutem Geodezji i Kartografii, a poza tym nad sprawami z zakresu administracji publicznej, wyznań religijnych oraz mniejszości narodowych i etnicznych.

Stanisław Huskowski urodził się 24 kwietnia 1953 r. we Wrocławiu. Ukończył Wydział Matematyczno-Fizyczno-Chemiczny Uniwersytetu Wrocławskiego. Po studiach został asystentem w Instytucie Fizyki Politechniki Wrocławskiej. Od 1978 r. zaangażował się w działalność opozycji demokratycznej, m.in. jako współpracownik Studenckiego Komitetu Solidarności i Klubu Samoobrony Społecznej we Wrocławiu. Redagował niezależne pisma, drukował, kolportował ulotki, prasę bezdebitową i książki. W 1980 roku organizował „Solidarność” we Wrocławiu i na Dolnym Śląsku. Przed wprowadzeniem stanu wojennego wspólnie z Józefem Piniorem uczestniczył w ukryciu 80 milionów złotych dolnośląskiej „Solidarności”. W stanie wojennym był z tego powodu poszukiwany listem gończym. Został aresztowany, internowany i zwolniony z pracy na uczelni za działalność w „Solidarności”. Po zwolnieniu z internowania pracował jako nauczyciel w XIV Liceum Ogólnokształcącym, był konstruktorem w Instytucie Automatyki Systemów Energetycznych, fizykiem i technikiem medycznym w szpitalu onkologicz-

nym we Wrocławiu i zaopatrzeniowcem w Polskim Stowarzyszeniu Jazzowym. Brał czynny udział w kampanii wyborczej przed 4 czerwca 1989 roku, wspomagając Komitet Obywatelski „Solidarność” w Wałbrzychu. Po wyborach zaangażował się w propagowanie idei samorządności lokalnej. Równolegle – w latach 1991-94 – prowadził własną firmę. Od 1994 roku przez dziesięć lat był radnym Wrocławia. Jako pierwszy prezydent polskiej metropolii (w latach 2001-02 był prezydentem Wrocławia) wprowadził na giełdę przedsiębiorstwo komunalne (MPEC SA). W latach 2002-04 był przewodniczącym Rady Miejskiej. W 2004 roku został wybrany na senatora, a w V i VI kadencji na posła RP. Należał do Unii Demokratycznej i Unii Wolności. Od początku istnienia Platformy Obywatelskiej jest jej członkiem.

Źródło: MAC